

Japan før OL: På fængselsbar i Tokyo

I anledning af OL i Tokyo sætter vi fokus på det kulørte og kuriøse i en af verdens største byer. OL bliver uden internationale tilskuere, men her er en smagsprøve på, hvad der venter, når landet åbner op igen. Tag med på fængselsbar og på kærlighedshotel.

TEKST OG FOTO: JAKOB ØSTER

Som i en syndflod sætter menneskehavet i bevægelse, så snart de utallige trafiksignaler på den enorme plads synkront fremviser lysende grønne mænd. Snart efter går horder af festklædte unge japanere skyndsomt på kryds og tværs gennem Shibuya-distriktets såkaldte *scramble crossing*.

Bag dem lyser skrigende lysreklamer storbydistriktet op. Vi befinder os lige midt i Tokyos neonnat og lige midt i verdens travleste fodgængerovergang, som de gående, når signalet ellers tillader det, på én gang må krydse i alle retninger – også diagonalt.

Vi har taget metroen hertil fra Ginza – Tokyos mondæne shoppingcentrum – og har netop forladt de labyrintiske gange på en af verdens travleste metrostationer og et undergrundsnet, der synes mindre lineært end en skål kogt spaghetti. Oppe i gadeplan er vi nu på udkig efter fængselskonceptbaren Lock Up, men opslugt af masserne aner vi ikke, i hvilken retning vi skal gå.

Med min kæreste, Charlotte, og vores venner Martin og Lisbeth har jeg taget Shinkansen-hurtigtoget op gennem Japan for at ende her i neonhavet i verdens største by.

Krydset, vi befinder os i, er forevigt blandt andet i filmen "Lost in Translation", og helt som titlen foreskriver, har vi svært ved både at finde ud af, hvordan vi bør begå os, og hvordan vi finder vej. Japanerne omkring os er fortrinsvis generte, smilende unge mennesker, der enten ikke forstår engelsk eller ikke aner, hvor den fængselsbar, vi er på udkig efter, monstro skulle befinde sig.

Sporet ender blindt

Efter et par kilometers spadseretur i varierende retninger finder vi dog til sidst i en sand skilteskov af kryptiske japanske skrifttegn den uanseelige indgang til den mystiske bar. Fra gadeplan leder en lang, stejl trappe os snart efter ned igennem buldrende mørke. Det sikrer os dog ikke adgang til etablissementet – for foden af trappen kan vi til vores forbløffelse konstatere, at gangen ender blindt.

Her virker aldeles forladt, og bortset fra en rund glaspladelampe på endevæggen, som lyser rummet svagt op, er her sort som i det mørke hinsides. Bag glaspladen bevæger bobler og lysende tråde sig som i en lavalampe rundt i sære

formationer. Omkring os kan vi konstatere, at her hverken er døre, knapper, skilte eller håndtag.

Vi aner ikke, hvad vi skal gøre, og er lige ved at give op, da Charlotte får den fortræffelige idé at lægge hånden på glaspladen. Det får voksen inde i glødelampen til at slå gnister omkring hånden og en mørk skydedør til venstre for os til samtidig at springe op.

To japanske kvinder i blodindsmurte, hvide sygeplejerskeuniformer står på lur bag døren, og øjeblikke senere er vi alle fire lagt i håndjern og føres ned ad en lang og dunkel fængselsgang med celler på begge sider.

Fanget i mørket

Bag en låst tremmedør befinder vi os snart efter i et omtrent fire kvadratmeter stort rum med lamineret tapet, der skal få stedet til at ligne et fangehul fra gamle dage. Menukortet inde i cellen er på japansk, men indeholder heldigvis også billeder og byder på snacks og sære drinks, som blandt andet serveres i blodtransfusionsposer, hvorfra man gennem en tynd slange kan indtage posens klistrede, dybrøde væske.

Snart efter ankommer et sæt med seks reagensglas hver indeholdende forskelligfarvede væsker, som vi med pipetter og kolber selv kan mikse sammen. Til trods for at stedet er en bar, er det nærmest umuligt at smage alkoholen i de ekstremt tynde og sukkersøde drinks.

Bedst som vi også har fået serveret vores mad, går lyset pludselig ud. Djævelsk garagerock buldrer i mørket frem mod vores sarte øregange, og akkompagneres snart efter af den forudindspillede lyd af en hidsigt fræsende motorsav.

Så hører vi rumsteren på gangen, og det i forvejen mudrede lydbillede brydes af japanske ungpigeskrig fra cellerne omkring os. Monsteret, der snart efter får vores tremmedør op og kommer ind til os i cellen, er selvfølgelig bare en lokal ansat iklædt uhyggelig maske og monsterdragt. Men han udgør det for et uhyre uhyggeligt uhyre, idet han kaster sig over Charlotte og borer sin plastickniv ind i cellevæggen blot centimeter fra hendes hals.

I en verden, hvor alting efterhånden bliver standardiseret og reguleret, har det sin charme med et så politisk ukorrekt oprin. Endda helt uden, at vi forinden er blevet tvunget til at fraskrive os retten til at sagsøge stedet, såfremt

Bag en låst tremmedør befinder vi os snart efter i et omtrent fire kvadratmeter stort rum med lamineret tapet, der skal få stedet til at ligne et fangehul fra gamle dage.

chokket herinde skulle forårsage momentant hjertestop.

På kærlighedshotel

En speciel oplevelse rigere stiger vi fra underverdenen tilbage op i den japanske neonnat. Fængselsbaren ligger nær Love Hotel Hill, så blandt opstemte, festklædte japanere sætter vi kursen derimod.

På bænke undervejs ligger japanske mænd i stive hvide skjorter og fnugfrie skræddersyede jakkesæt og sover deres brandert ud. Japanere er kendt som flokdyr, der vil gå langt for ikke at skille sig ud. Lige undtagen, når det som nu er lørdag aften, og de i selskab med deres kolleger pludselig smider alle hæmninger og efterfølgende går ud som lys midt i storbyen.

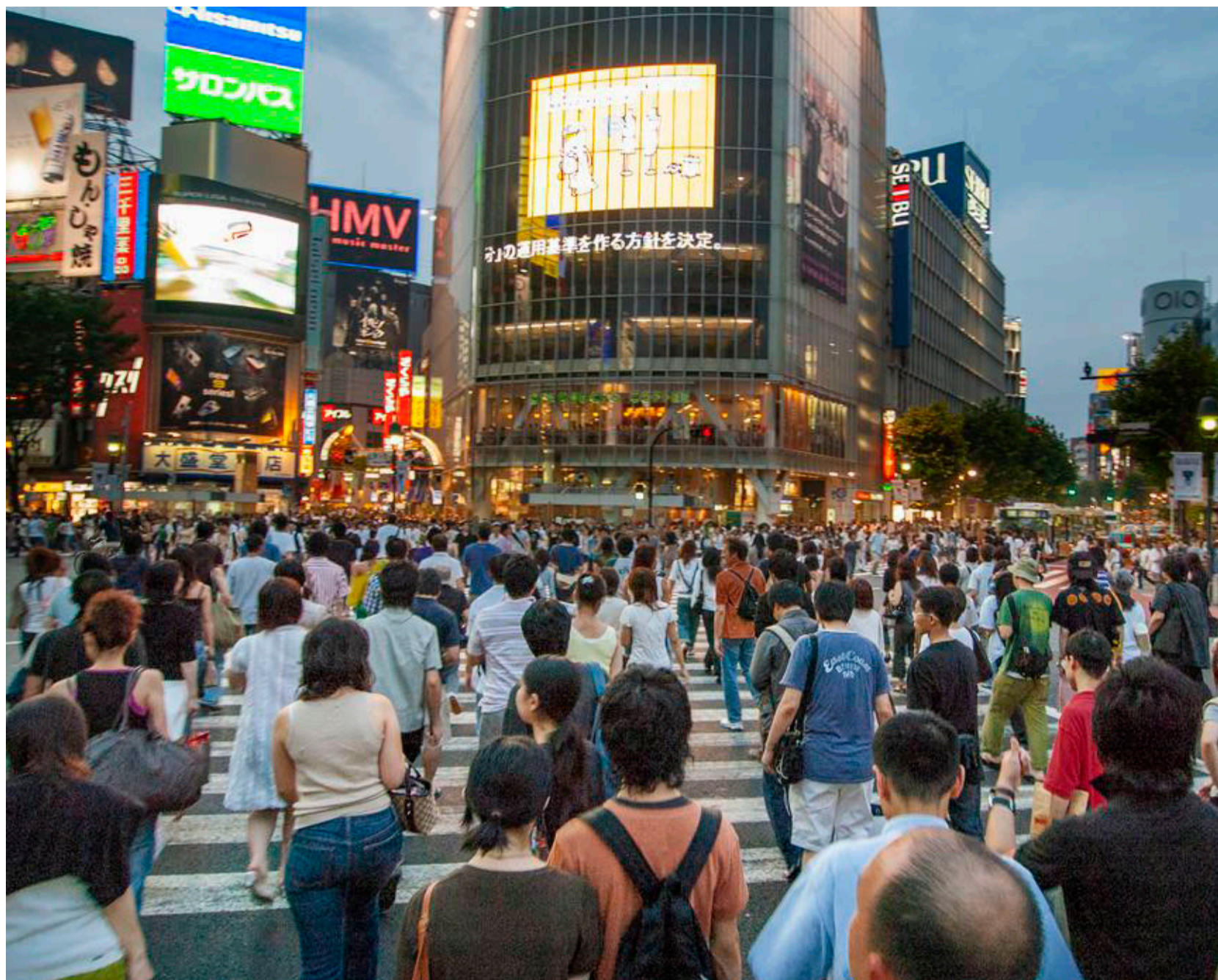
Kærlighedshotellerne, som har givet navn til den lille høj, de befinder sig på, ligger dør om dør som perler på en snor. Her lejes temaværelser ud på timebasis. Traditionen skulle være opstået, fordi mange japanske hjem ikke var store nok til, at forældrene havde et privat soveværelse, men de benyttes i dag mest af unge, der stadig bor hjemme og ønsker diskretion.

Som så mange andre steder i Japan er alting inde i lobbyen fuldautomatiseret, så brugerne undgår enhver form for personlig kontakt. En skærmvæg med oplyste billeder signalerer, hvilke temarum der er ledige, og betalingen foregår enten med kreditkort eller via kontanter, der som i en Olsen-banden-film sendes i en beholder gennem et rør til etagen nedenunder.

Langt mindre diskrete er de moderne kapselhoteller ikke langt derfra. Her tilbydes kønsopdelt overnatning i båse på størrelse med en stor kiste, men med fjernsyn og læselampe i foden. Her er fællesbade og sauna, men ingen andre udenlandske rejsende, for denne type hoteller benyttes næsten udelukkende af single-rejsende japanske mænd.

Efter en anderledes nat med besøg i underverdenen og besigtigelse af kapsel- og kærlighedshoteller ender vi til sidst tilbage, hvor vi startede i verdens travleste kryds. Herfra bevæger vi os omgivet af japanske kvinder i farverige kimonoer endnu en gang ned i undergrunden til en af verdens travleste metrostationer og dens knudrede og svært forståelige rutekort.

Besøget fandt sted før coronapandemiens udbrud.

Verdens travleste fodgængerovergang findes lige foran Shibuya-metrostationen.

TOKYO

er verdens største by med mere end 37 mio. indbyggere. Den hed tidligere Edo som betyder Porten til floden. Byen blev i 1603 et shogunat og centrum for shogunens nationale militærestyre. Byen skiftede i 1868 navn til Tokyo, da den afløste Kyoto som landets hovedstad. Tokyo betyder direkte oversat hovedstad i øst.

Lock Up er en blandt mange kæder af japanske konceptbarer eller izakayas. Den omtalte bar i Tokyos Shibuya-distrikt er efterfølgende lukket, men der findes adskillige andre, blandt andet i byens Shinjuku-distrikt.

Her er der på herretoiletterne monteret skærme over urinalerne, hvor en lille djævel skal foregive at klippe kundens forplantningsorgan over med en skarp saks, mens han forretter sin nødtørft. Entré 40 kroner. Småretter og drinks: 30-40 kr. pr stk.

OL 2021 finder sted i Tokyo. Desværre bliver det uden internationale tilskuere, men forhåbentlig åbner landet snart op igen, så du både kan se sport og komme på fængselsbar.

I vores celle på konceptfængselsbaren Lock Up.

Festklædte japanere i Tokyos metro.

En ung japaner er dejset omkuld efter for mange fyraftensøl.

Taxaer linet op i Ginza, Tokyo mondæne shoppingcentrum.

PRAKTISK INFO

Fly:
En returbillet fra Kastrup til Tokyo koster fra 5.000 kr. SAS flyver direkte fra København.

Rejsetidspunkt:
Tokyo har tempereret klima. Byen byder på varme og fugtige somre og kølige vintre, så mange foretrækker forårs- eller efterårs-månederne.

Overnatning:
Hostels fås fra 200 kr. pr. nat for et dobbeltværelse. Hotel eller ryokan (traditionelle hoteller med sutsko, sivmætter, kimonoer og madrasser på gulvet) fås fra ca. 300 kr. pr nat for et dobbeltværelse. Kan bookes hjemmefra eller i turistinformationen på landets togstationer. Kærlighedshoteller bookes som oftest på timebasis, og både de og kapselhotellerne benyttes næsten udelukkende af japanere. Et kapselhotel koster 100-150 kr. pr. person pr. nat.

Der er ikke meget plads i de japanske kapselhoteller, men der er normalt fine fællesfaciliteter tilknyttet.

Tokyos metrorutenet er mindre lineært end en skål kogt spaghetti.

Huse opført i traditionel stil i et af Tokyos ældre kvarterer.

Gæet et sted: Rejsequizzen

Hvor godt kender du verden? Hvor god er du til at spotte en nationalpark, et bjerg, en ikonisk bygning eller en by set fra oven? Test dig selv i vores ugentlige konkurrence, og vind en bog.

Verden over er byer, bygningsværker, museer, broer, nationalparker, høje bjerge og andre ting med til at definere kendte og mindre kendte destinationer. Nogle steder er så særlige, at vi rejser efter dem. I vores nye, ugentlige billedquiz inviterer vi dig med til et sted, som du skal gætte. Hver uge sætter vi en "Turen går til"-bog efter eget ønske på højkant. Tjek udvalget på politikensforlag.dk/rejser/c-40. Vi trækker lod blandt de rigtige svar og bringer navnet på vinderen i næste udgave af Rejsequizzen.

Foto: Getty Images

GENKENDER DU DENNE BY?

Hvad er navnet på byen, og i hvilket land ligger den?

Skriv dit svar til rejseredaktionen@jp.dk.

Vi skal have dit svar senest onsdag den 28. juli kl. 12.

SIDSTE UGES VINDER

Det rigtige svar på sidste uges quiz er:

Wien, Østrig

Vinderen Niels Lange-land fra Aalborg.